

Szőlőtermesztés:

Palesztina területe igen gazdag szőlőtermesztő vidék. Hegyoldalon teraszosan művelték a szőlőt. Az állatok és a tolvajok ellen tüskés sövényvel vagy kőfállal vették körül a szőlőskertet. Közepére pedig őrtornyot építettek. A tőkét két-három méterre ültették egymástól. A szőlőt minden évben megkapálták vagy megszántották. Júliusban kezdett érni a szőlő, de a szüret az csak szeptemberben kezdődött el.

A szüret nagy örömnep volt. Az elhagyott szőlőfürtöket az özvegyeknek, árváknak és jövevényeknek ott kellett hagyni. A szőlő kitaposása más helyszínen történt. Két egymás fölé helyezett medencében, a sajtóban taposták ki a szőlő levét.

Ezt a sajtót a gazda maga készítette. A sajtót sziklaoldalfalba vájták bele. A felső medencébe tették bele a szőlőt, ahonnan az alsóba folyt le a must. A mustot korsókba vagy tömlőkbe öntötték. Ezután a mustot pincékbe tették. Nagyon hamar forrásnak indult. Forrás után többször átöntötték, hogy tiszta legyen.

A Szentírás először Noé történetében említi. A szőlőskert, a szőlő a prófétáknál gyakran Izrael szimbóluma volt. Jézus magát nevezi szőlőtőnek.

Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.” (János 15,1) A példázat háttérben Izaiás könyvének 5, 17 versei állnak. Az ott megjelenő képpel találkozunk ebben a példázatban is. Kerítés, borsajtó, őrtorony. Ez a kapcsolódás jelzi, hogy Istenről és az ő népéről szól ez a példázat.

Három szolgát küld el a gazda, akik az ószövetségi prófétákat jelképezik. Jézus a fiú megemlítésével a saját sorsára utal. A példázat reálisan írja le a galileai parasztok forradalmi hangulatát az ország idegen nagybirtokosokkal szemben. A zélóták ezt a hangulatot tovább korbácsolták. A Jordán felső folyása, a Genezáreti tó északi és északnyugati partvidéke és galileai hegyvidék nagy része ország idegen nagybirtokosok kezében volt. A földbirtokosok külföldön éltek

. Azért engedhettek meg maguknak olyan sokat a bérlők, mert az uruk távol volt. Az egyedüli örököszt meg akarták ölni, hogy a jogszabályok értelmében a gazdátlan hagyaték majd az övék legyen. Amikor megjelent a fiú, azt hitték, hogy meghalt a tulajdonos.

Ha megölik az örököszt, akkor nem lesz senki, aki átvegye a hagyatékot meghatározott időn belül. Így az övék lehetett volna minden. Jézus a hatást a fiú megölésének értelmetlen brutalitásával akarta elérni. A fiú megölése a végső és utolsó isteni üzenet elutasítását jelentette.